

Kristillinen teologia - tai filosofia - joka perustuu alkuperäiseen juutalaiseen uskontoon

Kokoonpantu ANTICA NAMUR 2021 - tapahtuman yhteydessä

*La Danse - Charles Samuel (1862-1935), Ecole belge 1913
ostettu osoitteesta: Ms. Janssens van der Maelen, Bryssel 2020*

Kahdella liitteellä: s. 2 alkuperäisestä juutalaisesta uskonnosta ja s. 12 kuinka nuoret ja varsinkin tytöt, joilla on korkea moraalinen - kulttuurista johtuen - taipuvainen, lähetetään väärään suuntaan.

Huomaa: Konsepti on ensisijaisesti tarkoitettu nuorille. Ja heidän on mentävä yksityiskohtiin ja kirjoitettava kaikki hyvin selkeästi, koska jos en tee niin, he menevät taas pieleen!

Alkuperäinen juutalainen uskonto on ajaton valistunut uskonto par excellence Jeesus oli törmännyt tässä räikeään rappioon.

On aivan selvää, että sellaista hyväksikäyttöä, jonka tämä talonrakentaja Jeesus oli kohdannut, ei itse asiassa saanut olla lainkaan, varsinkaan juutalaisessa uskonnossa! Koska juuri juutalainen uskonto on kuitenkin ainoa uskonto, jolla on tässä arvokäsityksiä erityisesti myös naisen tilanteeseen, jotka ovat ehdottoman myönteisiä ja joita millään muulla uskonnolla ei ole tarjota!

Juutalainen uskonto ei kuitenkaan alun perin ollut lainkaan uskonto, vaan hyvin valistunut ja inhimillinen elämänasenne, jopa nykyaikaisessa mielessä. Viittaa myös epilogiin. Kaikesta tuli tyypillinen uskonto vasta, kun elämänasenne unohdettiin tai tukahdutettiin, luultavasti siksi, että niillä, jotka olivat pian johdossa, oli enemmän etuja (kuten kaikissa uskonnoissa tapahtuu jossain vaiheessa). **Joka tapauksessa, alkuperäinen juutalainen uskonto** (tai vain asenne elämää kohtaan) **on ainoa uskonto** (käytän tässä termiä "uskonto"):

- **Joka koskee todellista yksiavioisuutta** . Tarkoitetaan yksiavioisuutta, jota ei pakoteta, vaan joka tapahtuu ja jota tavoitellaan täysin vapaaehtoisesti ja ilolla ja jota ei myöskään eletä vain avioliiton jälkeen, vaan yksiavioisuutta, joka on myös todella aitoa, että koko elämän ajan on vain yksi seksikumppani (paitsi lesken ollessa kyseessä). Tämä tarkoittaa siis sitä, että kyse ei ole vain siitä, että eletään tässä yksiavioisuudessa, vaan myös jo valmistautumisesta luopumalla ajoista ennen avioliittoa. Yksiavioisuuden moraalista on siis tehtävä tarpeeksi houkutteleva, jotta se olisi haluttavaa nuorille.
- J jos tätä yksiavioisuutta todella eletään yleisesti, toteutuu myös visio ihmisten harmoniasta ilman pelkoja ja pilvettömässä ihmisyydessä, **joka konkretisoituu alastomuuden paratiisimaaisessa utopiassa**. Raamatun paratiisitarinaa ei siis koskaan eikä koskaan tule pitää historiallisena tapahtumana (aivan kuten ei muitakaan varhaisia tarinoita, kuten luomiskertomusta). Kirjoittajat, jotka kirjoittivat sen ehkä 3000 vuotta sitten, eivät varmasti koskaan pitäneet sitä "kirjaimellisena", kuten meille opetettiin lasten uskontotunnilla menneisyydessä ja kuten jotkut lahkot näkevät ja opettavat sitä yhä tänä päivänä. Kyseessä on pikemminkin kertomus, jossa vastustetaan prostituutiota hedelmällisyyskulteissa, jotka harjoitettiin sen jumaluuden kunniaksi, joka oli yleinen tarinan kirjoittamisajankohtana (ks. s. 50) - tällainen hedelmällisyysjumaluus on siis käärmeen 31. RR:n takana. "Palvonta" seksuaalisen kanssakäymisen kautta tarkoittaa tietysti myös todellisen yksiavioisuuden utopian rikkomista, ja sen seurauksena on "ruumiinosien kätkeminen häpeään" (lyhyesti KTVS). RR. Tämä tarkoittaa siis myös sitä, että Aatamin ja Eevan kertomuksen mukaan häpeästä tulee tarpeetonta, kun todellisen yksiavioisuuden utopia toteutuu.

Usko Jumalaan on tässä suhteessa melko toissijainen. Sillä jumala rakennettiin pohjimmiltaan vain siksi, että se olisi auktoriteetti omalle kansalleen yksiavioisuuden ajatuksen takana, ja että sillä olisi argumentti muita jumalia vastaan, joita näiden pienten ihmiskulttien piti muka palvoa.

- Ennen kaikkea juutalainen uskonto on ainoa uskonto, **jossa myös naisilla on oikeus kokea orgasmi**. Sillä jotta todellinen yksiavioisuus todella toimisi, on tietysti tärkeää, että nainen tulee myös seksuaalisesti täyttymykseensä, eli kokee myös orgasmin. Tämä ei tarkoita orgasmia, kuten psykologi Wilhelm Reich näkee, joka voidaan saavuttaa kaikenlaisilla teknisillä temppuilla, vaan orgasmia, joka syntyy melkein spontaanisti kahden ihmisen harmoniasta tai sukulaisuudesta, eli vain kahden ihmisen kanssa. kevyin kosketus ja ennen kaikkea ilman tunkeutumista, periaatteessa jopa täysissä vaatteissa. (Huom: Tämän orgasmin pitäisi olla myös tavoite tänään, koska DIE WELT - lehden tietojen mukaan vähintään kaksi kolmasosaa naisista ei koskaan koe orgasmia!).

Jos tämä ei ole suuri uskonto, joka keksittiin aikanaan epäinhimillisiä uskontoja vastaan ja jolla olisi nykyään ainesta voittaa kaikki muut uskonnot, jotka lopulta ovat usein vain kärsittyjen traumojen viljelyä yhdistettynä kansanperinteeseen ja taikauskoon (johon sitten tulevat liike-elämän intressit ja valtarakenteet ja tarve erottautua muista)! Minusta kuitenkin tuntuu, että yleensä edes juutalaisilla ei ole aavistustakaan tästä.

Jeesuksen aikaan ongelma oli se, että tämä juutalainen "alkuperäinen uskonto" oli jo hänen aikanaan aivan ilmeisesti "haudattu" tai ainakin suurelta osin unohdettu, eikä kukaan silloisista päättäjistä välittänyt siitä enää. Juutalainen uskonto oli pitkälti jähmettynyt kulttiin - ja seksuaalisesta hyväksikäytöstä oli tullut melkein normi. Tämän talonrakentajan tai urakoitsijan Jeesuksen (urakoitsijasta ks. seuraava kohta) on siis täytynyt törmätä tähän ja nähdä räikeä ristiriita juutalaisen uskonnon väitteen ja todellisuuden välillä ja yrittää herättää alkuperäinen uskonto henkiin. Hänen on täytynyt tulla hyvin toimeen tavallisten kavereidensa kanssa, mutta on täytynyt olla monia muita, joita ei kiinnosta lainkaan juuri tämä.

Joka tapauksessa olen teologin tietämykseni ja 30 vuoden ammattikokemukseni opettajana pyrkinyt yhdistämään vanhan juutalaisen utopian ihanteet positiiviseksi käsitteeksi tässä työssä, jotta ne olisivat nuorten ulottuvilla. Nuorilla on yhä ihanteita tällaisesta utopiasta, ja he haluaisivat elää niitä, jos he vain osaisivat.

Ja luulen, etten pärjää tässä kovin huonosti, katso tämän numeron toinen osa! Valitettavasti kaikki ei kuitenkaan ollut vielä täysin kehittynyttä, kun olin opettaja.

Jumala kirjoittaa suoraa myös vinossa oleville viivoille: uskon vastustajien kautta todelliseen Jeesukseen.

Teologia ja uskonharjoitus todellisen Jeesuksen jälkeen: Todellinen Jeesus oli luultavasti enemmänkin tyyppillinen tutkiva journalisti (kuten nykyään sanottaisiin) - ja joutui myös kuolemaan sen vuoksi. Sen jälkeen hänen vastustajansa niin sanotusti väärensivät hänet täydellisesti.

Sekä kirkkoja että kristinuskoa yleisesti arvostelevat melko monet, jotka sanovat, että koko kristinuskko on tyhjää kuvitelmaa, että se on siis enemmän tai vähemmän fiktiivinen, että se on pohjimmiltaan valhetta ja petosta.

Nämä kriitikit ilmeisesti kimpoavat suurelta osin tai jopa suurimmassa määrin teologeista ja muista kirkkojen edustajista - hyvin usein he eivät tunnu ottavan niitä huomioon, eivätkä siten myöskään välitä niistä. He jatkavat kuin kaikki, mitä he tutkivat ja julistavat, olisi vakaalla pohjalla.

Mielestäni näiden kristillisen uskonnon ja kirkon arvostelijoiden joukossa on kuitenkin varsin vakavasti otettavia tiedemiehiä, jotka pitäisi ehdottomasti ottaa vakavasti. Eikö ole ehkä jopa hyvän Jumalanuskon mukaista luottaa siihen, että siitä seuraa jotain myönteistä uskomme ja siten myös kirkon kannalta, jos olemme tekemisissä vakavasti otettavien kriitikoiden kanssa?

Ajattelen tässä erityisesti kolmea niistä:

1. Karlheinz Deschner (1924-2014), joka loppujen lopuksi opiskeli teologiaa, filosofiaa, kirjallisuutta ja historiaa - ja suoritti myös tohtorin tutkinnon. Kirjassaan "Der gefälschte Glaube - die wahren Hintergründe der kirchlichen Lehren" (Väärennetty usko - kirkon opetusten todellinen tausta) hän kuvailee (kuten muutkin), että suurin osa uskon sisällöstä on plagiaatteja muinaisista ei-kristillisistä uskonnoista, kuten neitseellinen syntymä tai jumalallisen isän aikaansaama lisääntyminen, Jumalan poikuuus, Jumalan pojan lunastava

Ja tässä on kolme kuvaa havainnollistamaan, että kristinuskon keskeiset "uskon totuudet" ovat plagiaatteja muista uskonnoista:

Napoliin kansallismuseossa on mosaiikki "Europa ja Zeus härkänä". Minun ei tarvitse painaa kuvaa Uuden testamentin rinnakkaisesta kertomuksesta "Marian kuulutuksesta".

tehtävä, ihmeet, jopa jumalan ristiinnaulitseminen, kuolleiden ylösnousemus ja kuolleista nouseminen sekä leivän ja viinin kanssa vietetyt kulttijuhat.

Isis linnun muodossa Osiriksen herätessä, joka oli kuollut taistelussa pahaa vastaan ja vietti sen jälkeen kolme päivää vierailmassa kuolleiden sielujen luona tuonelassa - reliefi Sethos I:n hautajaistempelissä Abydosissa (Egypti) - joten Jeesuksen ylösnousemustarina ei ole mitään uutta.

Keisari Antonius Piuksen ja hänen vaimonsa Faustinan taivaaseenastumista esittävä reliefi on Vatikaanin museoissa (valokuvasin kipsivaloksen roomalais-saksalaisessa museossa Mainzissa). Tunnet varmasti maalaukset Jeesuksen ja varsinkin Marian taivaaseenastumisesta.

2. tanskalainen indologi Christian Lindtner (1949-2020), joka tuntee kreikkaa ja latinaa sekä muinaisia intialaisia kieliä sanskritiä ja palia. Kirjassaan "Jeesuksen Kristuksen salaisuudet" Lindtner kuvaa, kuinka Uusi testamentti on ilmeisesti suurelta osin plagiaatti muinaisista intialaisista buddhalaisista teksteistä - "pimpattu" "lisäyksillä" länsimaisille mytologioille tyypillisistä mytologioista ja myös juutalaisuudesta. Lindtner selittää tämän sanomalla, että buddhalaismunkit halusivat luoda buddhalaisuutta länsimaille, mutta he olivat kiinnostuneita vain buddhalaisesta filosofiasta ja rakensivat tämän buddhalaisuuden (ulkoiseen) "kehykseen", joka oli yleinen länsimaissa. Buddhalaisuuden "buddhalaisankari" länsimaille on siis buddhalaisten keksimä Jeesus, ja näin Lindtner päätyy kvintessenssiin "Jeesus on Buddha".

Lisää Christian Lindtneristä osoitteessa <https://unser-mitteleuropa.com/in-memoriam-dr-phil-christian-lindtner-1949-2020/> (tai helpommin haettavissa kirjoittamalla Googleen: "Christian Lindtner" ja "Unser Mitteleuropa").

3. juutalais-englantilainen Talmud-tutkija Hyam Maccoby (1924-2004), joka toimi viimeksi Leedsin yliopiston juutalaistutkimuksen keskuksen professorina. Kirjassaan "The Mythmaker" Maccoby käsittelee tätä "uutta tulokasta" Paavalia - ja kuvaa muun muassa, miten hän siirsi Jeesukseen "tarinat" ja riitit, jotka hän tunsu lapsuudestaan Tarsuksessa, joka oli Attiksen ja Adoniksen kultin joskus verisenkin keskuksen pääkeskus, ja loi näin täysin uuden uskonnon, jolla ei ole mitään tai ei ainakaan paljontakaan tekemistä todellisen Jeesuksen kanssa. Aivan kuten Lindtner sanoo: "Jeesus on Buddha", Maccoby sanoisi - löyhästi Paavaliin perustuen - "Jeesus on Attis".

Se, mitä nämä kolme kriittistä tiedemiestä ovat saaneet selville, olisi itse asiassa kuolinisku kristilliselle uskollemme. Loppujen lopuksi se pyörii tärkeimpien opetusten ympärillä, jotka muodostavat uskomme.

Mutta se ei ole päivän loppu!

Ratkaisevan vihjeen siitä, mikä Jeesus oli ja mihin hän sitoutui ja miksi hänet tapettiin niin julmasti, sain yllättäen naapurilta, maanviljelijältä, Knolleburekaffissa ("sokerijuurikkaanviljelykylässä") Kölnin länsipuolella (siellä viljellään muutakin kuin sokerijuurikkaita), jossa asun. Hän oli kerran vuokrannut yhden asunnoistaan pelloilla sijaitsevassa muunnetussa "louhoksessa" erälle parittajalle, puolimaailman ammattilaiselle, ja keskustellut tämän kanssa tämän "toimialasta". Ja kun hän jossain vaiheessa keskusteli kanssani, tulimme siihen tulokseen, että Johanneksen evankeliumin kuuluisa kertomus siitä, kuinka Jeesus pelastaa syntisen kivittämisläpän, on selvästi kertomus rangaistuksesta, joka on peräisin puolimaailmasta. Sillä milloin koskaan käy niin, että nainen jää kiinni itse teosta - ja että on kaksi "kiinniottajaa", jotka sitten juoksevat suoraan oikeuteen tietäen, että tämä merkitsee kuolemantuomiota kiinni jääneelle naiselle? Näin ei kuitenkaan koskaan tapahdu, ellei täällä ole tarkoituksella järjestetty jotain. Jeesus tiesi varmasti kaiken tämän. Sillä hän oli - oletettavasti aikaisemman työnsä perusteella talonrakentajana koko seudun perheellisessä rakennusryhmässä - myös prostituoitujen ja veronkantajien (tai pikemminkin veronkerääjien) ystävä ja oli varmasti myös puhunut heidän kanssaan heidän ongelmistaan. Ja sieltä hän oli oppinut esimerkiksi sen, miten naisia kiristettiin prostituutioon - Danielin kirjan liitteessä olevan kauniin Susannan tarinan "kahden todistajan menettelyn" mukaan: "Joko harrastat seksiä kanssamme (mikä tarkoitti tuohon aikaan pääsyä prostituutioon) tai jos kieltäydyt, ilmoitamme sinusta oikeudelle ja sanomme, että saimme sinut kiinni seksistä nuoren miehen kanssa, mutta hän pääsi pakoon, ja sinut teloitetaan." Viehättävällä naisella oli siis vain mahdollisuus valita prostituutio tai kuolema tällaisia miehiä vastaan - ei siis mitään mahdollisuuksia. Ja

Johanneksen evankeliumin syntyisen tapauksessa tilanne oli ilmeisesti hieman erilainen: hän oli varmasti prostituoitu ja oli jotenkin rikkonut "ammattinsa" sääntöjä - emme tiedä, mikä se oli, mutta se ei ole tärkeää - ja häntä oli nyt rangaistava siitä. Ehkä hän oli salannut oikeat tulonsa eikä toimittanut niitä kunnolla? Ehkä hänkin oli kuullut Jeesuksen puheista ja halusi jättää ammattinsa? Tästä hänen "suojelijansa" (tai parittajansa) olivat järjestäneet sen niin, että hän jäi kiinni seksistä kosijan kanssa (se oli järjestetty tarina, joten kosija pääsi pakenemaan huomaamattaan), ja siksi häntä pitäisi rangaista - erityisesti varoituksena "suojelijoiden muille naisille", jotta hekään eivät tekisi tuollaista roskaa...

Jos tulkitseen maalausta "Jeesus ja syntinen" oikein, taidemaalari Lukas Cranach vanhemmalla (1472-1553) oli sama näkemys Johanneksen evankeliumin kertomuksesta kuin minulla, että se on siis rikostarina. En usko, että voit maalata sitä selkeämmin, jos

pidät tulevia pilvenpolttajia rikollisina, ainakaan he eivät näytä tunkkaisilta moralisoijilta. Ja kaksi "viisasta vanhempaa herrasmiestä" takana oikealla ovat tyypillisiä korkealentoisia teologeja ja filosofiä (ja luultavasti myös useimmat toimittajat), jotka näkevät aina vain pinnan eivätkä (halua) tietää, mitä todella tapahtuu. Näin rikolliset voivat jatkaa tekemistä mitä ja miten haluavat. Kiehtova kuva! Tiedän jo, miksi tämä maalattiin minulle Vietnamissa!

Nyt Jeesus oli nähnyt tämän julman käytöksen - ja tuomitsi sen julkisissa puheissaan: "Syntiä vastaan, tekopyhiä vastaan, rakkauden puolesta". Hän oli siis ottanut yhteen ilmeisen voimakkaan demimondon, nykyään sanoisimme "mafian", kanssa. Hänen oli siis kuoltava sen vuoksi.

Jeesus ei siis ollut uskonnon perustaja, kuten UT:ssa kuvataan, vaan jotain tutkivan journalistin kaltaista, kuten tutkivat journalistit Peter R. de Vries (Alankomaat), Ján Kuciak ja hänen morsiamensa Martina Kusnirova (Slovakia), Daphne Caruana Galizia (Malta) ja Jamal Khashoggi (Saudi-

Arabia) meidän aikanamme. Hän oli siis saanut selville prostituutioon ja rahaan liittyvät rikolliset juonittelut (mafian tyyppilliset liiketoiminta-alueet, joihin viranomaisten toimihenkilöt osallistuivat tai katsoivat muualle) "paikan päällä" ja sitten, nykypäivän tavanomaisten tiedotusvälineiden puuttuessa, tehnyt tämän julkiseksi julkisissa puheissa - jotka myöhemmin muuttuivat enemmän tai vähemmän hurskaiksi saarnoiksi, jotka eivät vahingoittaneet ketään.

Ja miten tämä "plagioitu Uusi testamentti" syntyi? Asia on itse asiassa varsin yksinkertainen, kunhan ymmärtää, mitä vastaan Jeesus oli sitoutunut. Jeesuksen kuoleman myötä Jeesuksen ajatukset eivät tietenkään olleet kuolleet, vaan hän oli puhunut julkisesti tarpeeksi kauan, ja siksi hänellä oli myös seuraajia. Ja hänen kuolemansa jälkeen jotkut heistä alkoivat jatkaa hänen hengessään. Jeesuksen vastustajat eivät pitäneet siitä lainkaan. Mutta miten heidän pitäisi toimia, jotta Jeesuksen huoli voitaisiin tehokkaasti "purkaa"? Tunnettu samanlaisen ongelman nykyään tietokoneiden kiintolevyillä olevien tiedostojen poistamisen yhteydessä. Jos poistat ne klikkaamalla "poista"-toimintoa, sisältö on tietenkin edelleen olemassa, mutta et löydä sitä enää. Mutta on olemassa ohjelmia, joiden avulla ne voidaan löytää uudelleen. Jokin asia on todella poistettu vasta, kun poistettava sisältö on korvattu uudella sisällöllä. Ja näin oli Jeesuksen sitoutumisen kanssa - siksi se ylikirjoitettiin "uudella sisällöllä" - eli käsitteellä kaikista näistä muista uskonnoista peräisin olevista plagiaateista, jotka tunnettu nykyään nimellä "Uusi testamentti". Uusi testamentti ei siis ole mainos- ja rakennuskirjoitus todellisen Jeesuksen puolesta, vaan nerokas harhautuskeino todellista Jeesusta ja hänen asiaansa vastaan - ajan keinoin, kuten nämä plagioinnit jumalten tarinoista ja buddhalaisuudesta.

Ja tämä "addikti" Paavali oli ilmeisesti johtavassa asemassa tässä poistamisessa ja uudelleenkirjoittamisessa, koska hän oli keksinyt tehdä Jeesuksen ristinkuolemasta uhrikuoleman, jonka hän itse halusi - ihmiskunnan lunastamiseksi kaikesta.....

Tämä tarkoittaa myös sitä, että tämän artikkelin alussa mainitut kolme uskontomme arvostelijaa ovat täysin oikeassa kritiikissään - ainoastaan ongelman ratkaisu saattaa näyttää hieman erilaiselta kuin he ovat kuvitelleet.

Lisätietoja tästä ja ennen kaikkea siitä, mitä todellisen Jeesuksen löytyminen merkitsee meille tänä päivänä, löydät internetistä osoitteesta www.michael-preuschoff.de kohdasta "Jeesusideologia" - myös useilla kielillä (käännetty tällä hetkellä parhaalla käännösohjelmalla www.deepl.com).

Voin kuitenkin jo kuulla kriitikoiden sanovan: Jos oletetaan, että Johanneksen kirjan 8. luvun synnitarina on todellakin puolimaailman rangaistustarina, se on siten osoitus todellisesta Jeesuksesta. Mutta miten voidaan heittää koko perinteinen teologia yli laidan yhden ainoan aihetodisteen perusteella? Tähän voin vain huomauttaa, että epäselvässä tapauksessa voidaan hyvin hyvin rekonstruoida tapaus täydellisesti yhdestä ainoasta hyvästä aihetodisteesta!

Ja Jeesuksen tapaus on todella äärimmäisen epäselvä - kukaan ei esimerkiksi tiedä, kuka kirjoitti Uuden testamentin (joka tapauksessa se ei ollut Jeesuksen opetuslapsia tai muita, jotka olivat kokeneet Jeesuksen henkilökohtaisesti), miksi se kirjoitettiin ja miten se onnistui saamaan sen "kansan keskuuteen".

Ja ennen kaikkea: Palatessamme todellisen Jeesuksen sitoutumiseen - eli "Jeesusideologiaan" - uskontomme näyttäisi tietenkin täysin erilaiselta, se ei olisi enää pappien ja oppineiden uskonto, dogmien ja uskon uskonto ja siten myös vallan ja hallinnan uskonto, jonka päätavoitteet ovat anteeksianto ja kuolemanjälkeisen elämän vakuuttaminen, vaan erittäin eettinen elämänasenne, jossa on järkevät pelisäännöt. Ja nämä järkevät säännöt olisivat sellaisia, että kaikki voisivat hyväksyä ne, erityisesti seksuaalimoraalin osalta. Niitä olisi kuitenkin opetettava heille lapsuudesta lähtien. "Kaikilla" tarkoitan myös muslimeja - opettajana saamani kokemuksen mukaan juuri heidän tyttönsä ovat kiinnostuneimpia. Emme kuitenkaan tavoita "vanhuksia" - mutta voimme tavoittaa nuoret! Meidän on tietysti vaikea tavoittaa heitä yleensä, mutta jos saamme kristityt nuoret puolellemme, sana leviää - ja varsinkin internet-aikana - myös musliminuorten keskuudessa!

Ja tässä on jotakin tämän päivän todellisuudesta: miten suorastaan idioottimaisen kielen sukupuolittamisen sijasta naisia ja tyttöjä voidaan todella päivittää.

Itse asiassa sukupuolittumisen ongelmasta on puhuttu jo tarpeeksi: Tämä uudelleenmuotoilu on täysin järjetöntä ja täysin turhaa ja usein jopa naurettavaa saksan kielen turmelemista. Sen on tarkoitus tuoda (kuten taikasana abrakadabra) lisää sukupuolten tasa-arvoa ja siten parantaa naisten asemaa entisestään. Kokemus on kuitenkin se, että tämä ei yksinkertaisesti onnistu tällaisella "taikasanakielellä", kieli ei yksinkertaisesti voi saada aikaan tällaista päivitystä - koska asia on aina päinvastoin: muuttunut todellisuus aiheuttaa - jos se ylipäättään on tarpeen - muutoksen kielessä. Meidän on siis huolehdittava siitä, että todellisuus muuttuu eri tavalla!

Ja sukupuolittumisen myötä kylän läpi ajetaan jälleen kerran uusi sika - tarkoituksena varmistaa, että kaikki pysyy ennallaan sen suhteen, mikä on oikeasti tärkeää ja mitä on muutettava! Ja niin se varmaan on muissakin maissa - mitä tahansa "muitakin kylvöjä", jotka ovat todellisuudessa tehottomia naisten todellisen kohentamisen kannalta.

Tarkoitan ehkä parhaiten keskustelua, jonka kävin erään oppilaan äidin kanssa suhteellisen pian sen jälkeen, kun aloitin "urani" opettajana ammattikoulussa, vanhempainillassa: monta vuotta sitten hän oli kysynyt minulta vanhempainillassa uskonnonopetukseni tavoitteesta. Vastasin melko kevytmielisesti: "Tytöt ovat kaikki tavallaan skitsofreenisiä. Hän: "?????" Minä: "No, he ovat paniikissa harmittomasta ja paratiisimaisesta, josta he voisivat

myös poimia hyödyllistä tietoa ihmisluonnosta ja innostaa miehiä, jotka haluavat olla kunnossa kauniin moraalin kanssa, nimittäin "alasti rannalla".
Mutta ongelmallista, nimittäin seksiä aivan liian usein kyseenalaisten kumppaneiden kanssa, joka joskus myös aiheuttaa heille elinikäisiä traumoja, he haluavat ja tekevät sitä." "Ja", äiti kysyi, "mitä sinä haluat tehdä nyt?".
Minä: "Että tytöt tekevät kukin toistensa kanssa." Minä: "Että tytöt tekevät kukin toistensa kanssa." Äiti: "Jos pystyt tuohon, olet hyvä!"

Mitä täällä oikeastaan tapahtuu?

Asia on niin, että me ihmiset olemme luonteeltamme erittäin moraalisia olentoja, erityisesti seksuaalisissa asioissa - ja tämä pätee jo nuoresta iästä lähtien, erityisesti tyttöjen kohdalla. Ja koska heille ei opeteta mitään selkeää moraalialueita - luonto on antanut heille aivot myös sitä varten - he omaksuvat yhteiskunnassaan yleisen moraalin, ja se on pseudomoraali, joka perustuu vihamielisyyteen kehoa kohtaan, joten he oppivat lapsesta lähtien häpeämään kehoaan. Koska erityisesti ne osat, jotka erottavat heidät vastakkaisesta sukupuolesta, ovat ilmeisesti jotakin sellaista, jota ei haluta näyttää muille, mikä tarkoittaa, että niiden täytyy olla jotakin pahaa. Koska erityisesti ne osat, jotka erottavat heidät vastakkaisesta sukupuolesta, ovat ilmeisesti jotakin sellaista, jota ei haluta näyttää muille, eli niiden täytyy siis olla jotakin pahaa.

Siksi häpeä! Mutta elämä jatkuu - ja jossain vaiheessa myös vastakkainen sukupuoli kiinnostaa. Oikeastaan se riittäisi nuorille, jotka ovat aina eräänlaisessa "koskiskeluvaiheessa" löytääkseen itselleen sopivan kumppanin, näkemiseen ja näyttämiseen - toisin sanoen täysin harmittomaan leikkiin, jossa tutustutaan toisiinsa. Mutta tämä ei ole mahdollista - tällainen harmiton käyttäytyminen on tehty mahdottomaksi kehon vihamielisyyteen tai jopa häpeään kasvatuksen avulla. Sillä häpeästä vapautuminen olisi prostituoidun tapa - eikä ihminen ole prostituoitu eikä halua olla sellainen. Koska se olisi vastoin korkeaa moraalialueita ...

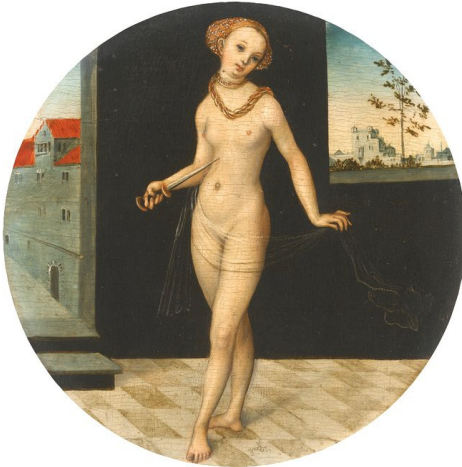
Mitä siis tehdä? Koska yhdynnän on joka tapauksessa tapahduttava jonain päivänä ja koska, kuten kaikki sanovat, se ei onnistu kaikkien kanssa, tytöt sanovat itsekseen: "Tehdään se sitten!". Loppujen lopuksi yhdyntä on osa seksuaalista itsemääräämisoikeutta ja merkki onnistuneesta emansipaatiosta. Ja kaikki puhuvat siitä, että se on täysin normaalia ja että sen pitääkin olla - myös merkinä siitä, että olet normaali ja terve". Niinpä he aloittavat sen - ja usein sellaisten kumppanien kanssa, jotka ovat itse asiassa sopimattomia - kuten äidin kanssa käydyn keskustelun aikana puhuttiin.

Mutta tämä moraalialueen vääristely, mikä on oikeastaan harmitonta huvia ja jotain täysin luonnollista (jos se vain tehdään oikein) ja mikä ei ole niin harmitonta ja mitä nuorten pitäisi tai ei pitäisi tehdä tilanteesta riippuen, kääntää seksuaalimoraalialueen ylösalaisin sivilisaatioissamme. Jeesuksen aikaan tytöt ja nuoret naiset, joilla oli paljon rikollista energiaa, saatiin luopumaan

luonnostaan korkeasta moraalistaan suorastaan rikollisin menetelmin - nykyään heidät ohjelmoidaan välinpitämättömyyteen ja empatian puutteeseen manipuloimalla heitä pseudomoraaliin.

Täällä on tehtävä jotain oikein - alkaen nuorista - ja osallistuttava, se olisi uskontomme tehtävä - Jeesuksen ideologian mukaan. Tämä johtaisi onnistuneeseen seksuaaliseen itsemääräämiseen ja myös aitoon emansipaatioon, erityisesti tyttöjen ja siten naisten myöhemmissä elämänvaiheissa - jos he toisaalta voittaisivat vihamielisyyden kehoa kohtaan ja toisaalta harrastaisivat seksiä vain siellä, minne se luonnostaan kuuluu, nimittäin perheessä (koska prosessissa voi syntyä lapsia - ja lapset kuuluvat perheeseen)!

Ja mitä tulee häpeään, se tulee vain siitä, että emme elä luonnollista moraalial - joka on yksiavioisuus. Ja jos eläisimme tätä luonnollista moraalial, häpeä katoaisi automaattisesti, niin sanoakseni kuin paha painajainen. Tie tähän luonnolliseen moraalial on se, että tytöistä tehdään tässä mielessä ovelampia!

Yksi Lukas Cranach vanhemman, joka oli sekä taidemaalari että humanisti, ihanteista oli, että moraalial ja alastomuus kuuluvat yhteen, ja että ehkä todellinen moraalial on mahdollista vain, jos siihen yhdistetään myös alastomuus (tietenkin aina vain siellä, minne se sopii). Erittäin hieno esimerkki tästä yhdistelmästä on Rooman kansalaisen Lucretian kuvaus, vaikka hänen kohtalonsa olikin surullinen. Hänet oli raiskattu ja hän kärsi niin paljon tästä kauheasta kokemuksesta, johon hän itse oli syytön, mutta jonka kanssa hän ei enää halunnut elää, että hän tappoi

itsensä. Siksi roomalaiset pitivät häntä moraalialn ruumiillistumana. Lucas Cranach vanhempi maalasi hänet juuri tässä mielessä.

Mutta tämän mahtavan manipuloinnin valossa myös sukupuolittuneisuutta koskeva hölynpöly on täydellinen harhautus. Lisää tästä osoitteessa www.michael-preuschoff.de , täällä erityisesti verkkokirjassa "Jesusideology".

Michael Preuschoff, dipl.-teol. ja eläkkeellä oleva ammattikoulun uskonnonopettaja, sähköposti: hpreuschoff@gmx.de.

Käännetty saksasta ja www.deepl.com

VENUSDIENTST

Karin Freiwald – meine Jahre als Hure

Offene Worte
über die Sexarbeit

Mit historischen Streiflichtern
zu »Liebe, Lust und Laster«

Karin Freiwald – links oben wenige Monate vor dem Beginn ihrer Sexarbeit, rechts oben ihr »Werbefoto« im Clubbordell.
Links: Im ersten Jahr als Prostituierte.

In ihrer autobiographischen Erzählung schildert Karin Freiwald mit beachtlichem Bekennermut den Werdegang zur Hure und erinnert sich an die eindrucksvollsten Erlebnisse und Erfahrungen während der Zeit als Sexarbeiterin. Sie ermöglicht den Lesern einen tiefen Blick in die eigentümliche Welt der Prostitution.

Ystäväni teki minut tietoiseksi tästä kirjasta "Venusdienst - Karin Freiwald - Meine Jahre als Hure" (Venus Service - Vuodet huorana), kun se oli internetissä. Ja sitä lukiessani törmäsin

- täysin sattumalta - kohtaan (sivuilla 34 ja 35), jossa lainattiin minun verkkosivujani:

Eräältä verkkosivustolta (www.basisreligion.de) löysin hiljattain bimboja käsittelevän argumentaation, joka kuvaa hyvin osuvasti tietyn käyttäytymispainatuksen juuria: "Ennen kuin nostamme kuitenkin nenämme tällaiselle muka moraalittomalle tytölle, meidän on syytä tiedostaa, kuka tässä oikeastaan on moraaliton. Miten tällaisella työllä on mennyt aiemmin? Eikö hänelle ole opetettu lapsuudesta lähtien orjamoraalia, johon liittyy kaikenlaisia tabuja ja pelkoja, mikä on rohkaissut hänen typeryyttään ja naiiviuttaan? Eikö hänelle aina uskoteltu, että häpeä oli kaiken moraalin ruumiillistuma, ja eikö tämä lähettänyt häntä väärään suuntaan ja tehnyt hänet varsin uteliaaksi saamaan lisää?" (Huomautus: olen sittemmin päätyynyt suosimaan toisenlaista argumentaatiota, joka on toivottavasti houkuttelevampi).

Mielestäni voin olla oikeutetusti ylpeä siitä, että prostituoitu, niin sanoakseni alan nainen, on kanssani (eli teologi!) samaa mieltä siitä, että nuoria lähetetään väärään suuntaan heidän taipumuksellaan korkeaan (seksuaaliseen) moraalisiin. Nykyään niin paljon puhutut hyväksikäyttötapaukset ovat varmasti hyvin pahoja, mutta mielestäni ne ovat vain jäävuoren huippu: Meillä ei yksinkertaisesti ole moraalista suosivaa kulttuuri-ilmastoa - ja uskonnot ovat siitä suurimmaksi osaksi syyllisiä! Koska ihmiset oppivat lapsesta lähtien - erityisesti uskontojen kautta -, etteivät he opi mitään todellista moraalista, vaan ainoastaan illusorisen moraalin, nimittäin häpeän (tai myös ruumiin vihamielisyyden) moraalin. Todellisen moraalin, erityisesti nuorilla ihmisillä, erityisesti tytöillä, joilla ei vielä ole "seksuaalista kokemusta", joilla on varmasti tietty uteliaisuus, mutta ei (vielä) mitään pakkoa toistaa sitä, on tultava tietoisuudesta eikä uimapuovusta tai bikineistä. Mutta juuri tällainen tietoisuus ei kiinnosta uskontoja. Eivätkä uskonnot tai kukaan muu tee tästä mitään tutkimusta, vaikka juuri tässä asiassa voitaisiin tehdä jotain!